

Nieuwe ontwikkelingen in Europese betekening

De EG-Betekeringsverordening (BetVo) heeft, nu ruim vier jaar in werking, binnen de EU voor een snellere betekening gezorgd. De mogelijkheden die de Verordening biedt worden echter nog niet optimaal gebruikt, en er doen zich bij het gebruik ook nog steeds problemen voor, die na consultatie recent hebben geleid tot een wijzigingsvoorstel van de Europese Commissie.¹

Een van de problemen is het taalvereiste van art. 8 BetVo. De processtukken moeten volgens art. 8 in de taal van de aangezochte lidstaat gesteld zijn, of in de taal van de verzendende lidstaat indien de geadresseerde deze taal begrijpt. Deze beperkte regeling brengt onnodige complicaties mee. Daarom bepaalt het wijzigingsvoorstel dat het stuk in elke taal mag worden gesteld, mits de geadresseerde die taal begrijpt. Te denken valt bijvoorbeeld aan het geval dat in een Nederlands-Duitse handelsrelatie partijen contractueel overeenkomen dat zij als processtaal Engels zullen gebruiken. Art. 8 bepaalt thans dat de processtukken óf in het Duits óf in het Nederlands gesteld moeten worden; in het voorstel wordt ook het gebruik van Engels mogelijk gemaakt.

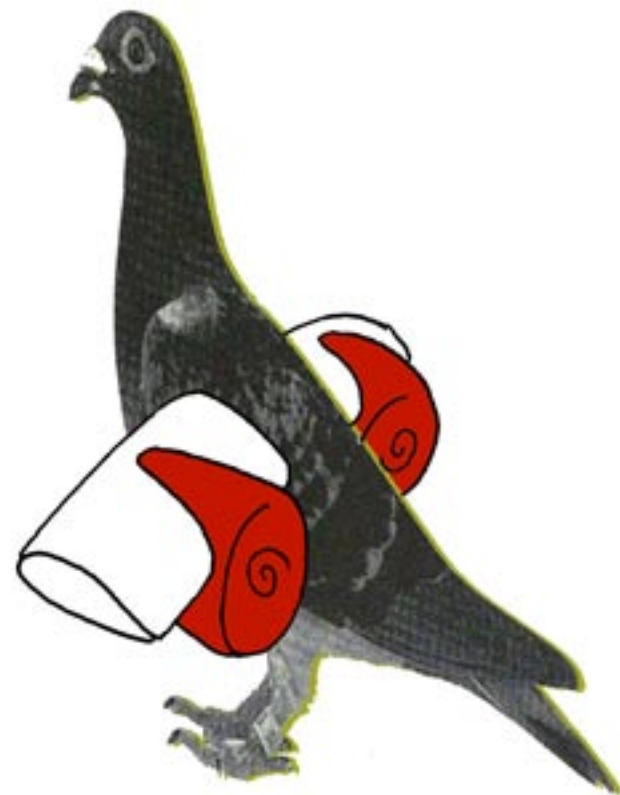
MISBRUIK VOORKOMEN

Het probleem van de taal van het inleidend processtuk staat ook centraal in de uitspraak van het HvJEG van 8 november 2005 waarin de Hoge Raad prejudiciële vragen gesteld heeft over de BetVo. Het gaat in de zaak Götz Leffler/Berlin Chemie over de rechtsgevolgen van een 'rechtmatig' geweigerd inleidend processtuk.² De eiser in kort geding had

Mr. Mirjam Freudenthal
senior docent/onderzoeker
Molengraaff Instituut, Utrecht

voor de Nederlandse rechter nagelaten de dagvaarding aan de Duitse verweerder in het Duits te vertalen, daarom weigerde de verweerder deze te aanvaarden. De Nederlandse rechter weigerde verstek te verlenen tegen de Duitse verweerder en besliste dat de instantie geëindigd was.

De gestelde prejudiciële vragen zijn belangrijk omdat de Verordening in zo'n geval niet regelt wat de rechtsgevolgen zijn van een dergelijke weigering. In zijn uitspraak overweegt het Hof dat wanneer degene voor wie een stuk bestemd is, geweigerd heeft dit in ontvangst te nemen omdat het niet is gesteld in een officiële taal van de aangezochte lidstaat of in een taal van de lidstaat van verzending die de geadresseerde begrijpt, de verzender dit verzuim kan herstellen door alsnog de gevraagde vertaling toe te zenden (ov. 53). Het Hof wil hiermee vermijden dat de geadresseerde misbruik maakt van zijn recht het niet-vertaalde stuk te weigeren (omdat bewezen kan worden dat hij de taal van de lidstaat van verzending begrijpt) en daarmee de verzender van het stuk benadeelt (ov. 52). Een hernieuwde betekening van de in de juiste taal vertaalde processtukken – die dan wel onverwijld moet plaatsvinden

– wordt geacht het gewenste gevolg te hebben.

Verder overweegt het Hof dat het gevolg van de toezending van een vertaling wat betreft de datum van de betekening of kennisgeving moet worden bepaald naar analogie van het systeem van de dubbele datum van art. 9 lid 1 en 2 BetVo. Derhalve zal de verzender zich met betrekking tot de datum moeten kunnen beroepen op die van de oorspronkelijke betekening of kennisgeving³ en wordt ten aanzien van de geadresseerde alleen het tijdstip van de (hernieuwde) betekening of kennisgeving van de vertaalde stukken in acht genomen (ov. 67).

BRIJ OPPERUIMD

Ook al is de uitspraak van het Hof niet echt verrassend, toch is de autonome uitleg van art. 8 lid 1 een belangrijke stap in het harmoniseringsproces van de Europese betekening. Na deze uitspraak van het HvJEG zal de wijziging van art. 8 zoals door de Commissie voorgesteld, zeker worden gerealiseerd.

Het reeds genoemde wijzigingsvoorstel van de Commissie wil behalve het taalprobleem ook de alternatieve methoden van betekening of verzending van art. 14 en 15

verbeteren. Zoals bekend, kent de BetVo meerdere vormen van betekening of verzending. De meest uitgewerkte is de betekening via decentrale verzendende en ontvangende instanties, waarbij onder meer gebruik gemaakt wordt van standaardformulieren.⁴ De belangrijkste andere methode is de betekening per post. De lidstaten mogen de betekening per post op hun grondgebied niet weigeren, wel konden zij aan de betekening per post voorwaarden stellen (art. 14). Daarvoor ontbraken echter uniforme bepalingen. In het voorstel wordt de daardoor ontstane brij van nationale regels opgeruimd en is opgenomen dat de verzending per post steeds moet plaatsvinden door middel van een aangetekend schrijven met bericht van ontvangst.

Ook art. 15 krijgt een betere regeling. Het artikel biedt de mogelijkheid dat belanghebbenden de betekening of kennisgeving rechtstreeks kunnen laten verrichten door deurwaarders, ambtenaren of andere bevoegde personen in de aangezochte lidstaat. Lidstaten konden toepassing van dit artikel tot nog toe uitsluiten, het voorstel schaft deze mogelijkheid af. Ter verhoging van de

rechtszekerheid zowel voor de geadresseerde als de verzender en om meer eenheid te brengen in de betekening via de decentrale instanties en de methoden van betekening van art. 14 en 15, wordt het taalvereiste van art. 8 en de in dat artikel gegeven mogelijkheid om het stuk te weigeren van overeenkomstige toepassing verklaard op deze methoden van betekening. Voor Nederland zal deze wijziging van belang kunnen zijn omdat juist Duitsland zich steeds tegen de rechtstreekse betekening heeft verzet.

VERZENDING PER POST

De BetVo heeft recent ook tot wijziging van ons nationale procesrecht geleid. Zoals bekend vindt de BetVo uitwerking in art. 56 Rv. In aanvulling op de informatie van Hendrikse⁵ over de 'Veegwet' van 15 oktober 2005 kan gewezen worden op de wijziging van art. 56 lid 3 Rv. Dit artikel bepaalt thans onder meer dat als een 'dagvaarding overeenkomstig art. 63, eerste lid, betekend wordt aan het kantooradres van de advocaat, procureur of deurwaarder (...) dan wordt ter bepaling of tijdig verzet, hoger beroep, onderscheidenlijk beroep in cassatie is ingesteld de datum

van die betekening in aanmerking genomen, mits de deurwaarder binnen veertien dagen daarna tevens een afschrift van de dagvaarding, of een vertaling daarvan in een taal als bedoeld in art. 8, eerste lid onder a, van de verordening, aan een ontvangende instantie zendt als bedoeld in art. 2, tweede lid, van de verordening ter betekening aan de betrokkene *dan wel per aangetekende post rechtstreeks aan de betrokkene verzendt*' (curs. MF).

Met deze wijzigingen van art. 56 lid 3 Rv is ten eerste de uitspraak van HR 17 januari 2003, NJ 2003, 113 gecodificeerd. De Hoge Raad overwoog dat een betekening conform art. 63 Rv rechtsgeldig is, mits de deurwaarder binnen veertien dagen daarna ook een afschrift aan een ontvangende instantie verzendt. Nieuw is de regeling dat de dagvaarding ook rechtstreeks door de deurwaarder aan de betrokkene per aangetekende post verzonden kan worden.⁶ Verwacht mag worden dat de verzending per aangetekende post in deze gevallen een wezenlijke versnelling zal meebrengen, in het bijzonder in die lidstaten waar de betekening nog de nodige tijd vergt. ●

¹ COM (2005) 305 def.; 11 juli 2005. Zie voor de praktische belemmeringen: M. Freudenthal, *Babylonisch civiel procederen*, *Advocatenblad* 2004, p. 797.

² Zie HR 17 oktober 2003, NJ 2004, 267; HvJEG zaak C-443/03 met een conclusie van A-G Stix-Hackl van 28 juni 2005. Het is niet alleen de eerste

uitspraak van het Hof over de BetVo maar ook over een rechtsmaatregel gebaseerd op art. 65 EGV.

³ Voor de Nederlandse verzender is dit het tijdstip waarop de deurwaarder als verzendende instantie het stuk naar de ontvangende instantie verzonden heeft.

⁴ Art. 4 t/m 11 BetVo.

⁵ *Advocatenblad* 2005, p. 666.

⁶ Zie over deze door mij voorgestelde wijziging van art. 56 lid 3 Rv: *Advocatenblad* 2003, p. 472-475, met een reactie hierop, p. 627-628.

(advertentie)

Mr Roeland B.C. van Passel

Nederlands advocaat in Spanje

- Onroerend goed
- Overeenkomsten
- Onderneming
- Notariële aktes

Tel.: +34 968 233151
www.inmovest.com
roeland@inmovest.com